

TAIVO

AKROBAATTINEN KONSERTTI

Tilausteos Hiljaisuus-festivaaleille 2023

Kuvat: Jouni Porsanger

Taivo

Kaksi minää, pieni ja iso, kerivät yhdessä elämän lankaa, joka kietoutuu ja kasvaa, kiristää ja versoaa. Keveys itää raskaudesta, vapaus täsmällisyydestä. Kuka minä tänään olen, jo ihan eri vai edelleen se sama? Taivo on esitys itsestä.

Leikin värinä ja elämän humina soivat Bachin sarjoissa ja ilma-akrobatian solmuissa, kun alttoviulisti Hanna Pakkala ja ilma-akrobaatti Heini Koskinen muovaavat äänen ja liikkeen kosketuspintaa, kontrastien jännitettä ja hellitystä.

Taiteellinen konsepti

Taivo käsittelee minuuden muuttumista elämän aikana, kuinka se kasvaa, kiertää kehää ja palaa takaisin. Teoksen esiintyjät kuvaavat saman henkilön kahta eri versiota. Musiikki, ilma-akrobatia ja bodyperkussio on valjastettu elämän eri vaiheiden kuviksi ja äänimaisemiksi: lapsuus, minuuden synty, nuoruus, itsenäistyminen, aikuisuus, moninaisuus, vanhuus, luopuminen.

“Kun hetken olemme yksi ja sama, kuplii yhteisen suunnan löytämisen riemu. Leikimme keskenämme, koska olemme myös kaksi eriä. Venytämme aikaa välillämme, palaamme katsomaan kohti lapsuuden minää. Löydämme reitin johonkin jo elettyyn minään ja koemme sen naiiviuden aidosti uudelleen. Kunnes todellisuus, aika, tietoisuus ja järki vääntävät meidät taas erilleen. Olemme useampi. Tahti kiihtyy, muovaudumme moneen suuntaan. Mieli ei saa pirstaloitua liian laajalle, langat tulee pitää käsissä, ettei moninaisuus hajota minää.” (ote Taivon työskentely-päiväkirjasta)

Puhumme samasta asiasta kahden eri taiteenlajin kautta, liikkeen ja äänen kielillä. Esitystä työstäessä huomasimme, kuinka ymmärretyksi tuleminen, eli käännöstyö omasta taiteenlajista toisen taiteenlajin luo, antaa syvyyttä kunkin omaan kieleen, taiteelliseen erikoistumisalaan. Korvin nähden ja silmin kuullen lähestymme jotakin hyvin intiimiä, minää.

Ilman sinää ei ole minääkään. Minä syntyy dialogissa, kun oma opitaan erottamaan toisesta. Ihmisen yksilöllinen identiteetti pohjautuu muistiin, kieleen ja nimeen, mutta myös jokaisen ruumiin ja kehonkaavan ainutkertaisuuteen.

-Leena Krohn-

Akrobaattinen konsertti

Sirkusväline vertikaalikangas tuo väistämättä lavalle itsessään vahvan rekvisiitan, joten otimme kankaan myös osaksi esityksen dramaturgiaa. Teoksen alussa ilma-akrobatiaväline lojuu maassa, josta se taianomaisesti versooa hitaasti ilmaan. Kangas pysyy lavalla elämänlankaa kuvaavana symbolina esityksen läpi, kunnes putoaa lopulta takaisin maahan.

Ajatus elämänlangasta tuo ilma-akrobatian tekniikan konkreettiselle symbolitasolle. Sanaton sirkustaide näyttää kehon kietoutumisen elämään, josta roikutaan toisinaan hiuskarvan varassa, toisinaan vakaassa tasapainossa. Muutos on kuitenkin jatkuvaa. Sirkustekniikka on varioitu sekä lattiatasossa, että korkeuksissa tapahtuvaan akrobatiaan. Muutos yhdestä tasosta toiseen luo ajatuksen kasvusta ja muodonmuutoksesta.

Tuomme teoksessa klassista musiikkia latoon tai ruohikkoon puun juurelle, suoraan yleisömmme syliin. Näin lähestymme musiikin kehollista kokemista sekä virtaavaa vuorovaikutusta soittajan, säveltäjän ja kuulijan välillä. Akustisen jousisoinnin vaikutus ihmismielen ja kehon yhteyteen, sekä bodyperkussion visuaalinen rytmi resonoivat suoraan ihoillamme. Taivo tarjoaa mahdollisuuden pysähtymiseen, herkistymiseen vivahteille, hengitykselle, pienille ja suurille eleille, kontrastina nykyajan täyteen ahdetulle media-maailmalle missä mikään ärsyke ei ole riittävästi.

Esityksessä kuullaan seuraavat kappaleet:

H.I.F Biber: Passacaglia
J.S. Bach: Soolosellosarja nro 1 G-duuri, Courante ja Sarabande
J.S. Bach: Soolosellosarja nro 5. C-molli, Preludi
J.S. Bach: Menuetti G-duuri.

Esiintyjät

Heini Koskinen (s. 1980) aloitti sirkusopintonsa Lahdessa vuonna 2001 ja jatkoi Turun AMK:n Taideakatemiaan, josta valmistui sirkusopettajaksi vuonna 2006. Sirkustaiteilijaksi hän valmistui vuonna 2009 Le Lidon sirkuskoulusta Ranskan Toulousessa, pääalajinaan vertikaalikangas.

Heini aloitti uransa työskentelemällä mm. Circo Aereon *Trippo* -teoksessa, Hurjaruuthin Talvisirkuksessa *Kosmos*, sekä kiertämällä maailmaa soolonumerollaan *Työ*. 2012 hän loi kollegoineen esityksen *Mad in Finland* (Galapiat Cirque), joka palkittiin sirkustaiteen valtionpalkinnolla 2015, ja kiertää edelleen Eurooppaa. Vuoden 2017 hän esiintyi lastensairaалassa bodyperkussio-kvartetilla PHAX. Sirkustaiteesta ja äitiydestä kertovassa teoksessa *Me, Mother* (Culture En Mouvement) hän esiintyi kuopuksensa syntymän jälkeen vuonna 2018. Seuraavana vuonna sai ensi-iltansa teatteria ja sirkusta yhdistävä *Clinamen Show* (Groupe Bekkrell) ja vuonna 2022 sirkusta ja nukketeatteria yhdistävä ulkoilmateos *Kahina* (Blick Théâtre). Alttoviulisti Hanna Pakkalan kanssa luotu *Taivo* sai ensi-iltansa 2023.

Vuonna 1985 aloitetut viulu- ja lauluopinnot heijastuvat hänen teoksilleen ominaisessa musikaalisuudessa ja rytmikkyydessä. Esiintymisen lisäksi hän on ilma-akrobatian opettaja ja koreografi, sekä yksi humanitäärisen Klovnit ilman rajoja -vapaaehtoisjärjestön perustajajäsenistä. Heiniä kiinnostaa yhdistää töissään eri taidelajeja ja tutkia niiden erilaisia ja yhteneviä tapoja lähestyä ihmistä.

Hanna Pakkala (s. 1985) on kansainvälisesti aktiivinen ja monipuolinen alttoviulisti, joka esiintyy säännöllisesti niin modernin kuin barokkialttoviulun kanssa. Hän toimi vuosina 2016-2023 Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin sooloalttoviulistina sekä Kokkola-kvartetin alttoviulistina. Tällä hetkellä Pakkala esiintyy Helsingin Barokkiorkesterin äänenjohtajana, vierailijana moderneissa orkestereissa ja vanhan musiikin yhtyeissä, freelance-kamarimuusikkona ja solistina sekä opettajana ja kouluttajana mm. Sibelius-Akatemiassa.

Hanna on levyttänyt viime vuosina runsaasti kamari- ja orkesterimusiikkia eri kokoonpanoissa, ja hänen ensimmäinen solistinen äänitteensä Hans Gál: Music for Viola Volume 1 (Toccata Classics), ilmestyi vuonna 2019 loistavin arvosteluin (mm. Gramophone). Vuosina 2022-2023 Pakkala työskenteli Wihurin rahaston sekä Keski-Pohjanmaan maakuntarahaston taiteilija-apurahojen turvin J.S. Bachin soolospellosarjojen levytyksen parissa.

Hannan ilmaisuvoimaisessa soitossa yhdistyvät tyylitietoisuus, dynaamisuus ja kokonaisvaltainen vuorovaikutus soittajan, musiikin ja kuulijoiden välillä. Hänen työskentelynsä keskittyy yhä enemmän myös taiteidenvälisiin projekteihin, kuten Hiljaisuus-festivaalin tilausteokseen Taivo (2023), sekä meditatiivisiin Bach-konsertteihin olohuoneissa, joogasaleissa ja puutarhoissa.

Taivo on Hiljaisuus-festivaalin tilausteos, jonka kantaesitys nähtiin Hiljaisuus-festivaalilla kesällä 2023. Teostilausten sarjaa on tukenut Taiteen Edistämiskeskus.